

Endelig kan en mand efter *stk. 3* anerkende faderskabet, selv om det er oplyst, at moderen har haft seksuelt forhold til andre i den periode, hvor hun blev gravid, og selv om det ikke efter *stk. 2, nr. 2*, er fastslået, at den pågældende mand utvivlsomt er barnets far.

Anerkendelsen sker ved, at manden og moderen afgiver erklæring om, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Erklæringen svarer til den, der afgives efter § 2 og § 14, *stk. 1*. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det er en betingelse, at anerkendelsen tiltrædes af de faderskabsmuligheder, der er inddraget i sagen. Det har sammenhæng med, at disse mulige fædre er parter i sagen og derfor kan forlange sagen indbragt for retten, jf. § 13, nr. 1. Er disses faderskab imidlertid f.eks. udelukket ved retsgenetisk bevis, vil de ikke længere være parter i sagen, jf. § 12.

Det forhold, at det ved retsgenetiske undersøgelser eventuelt er fastslået, at den, der ønsker at anerkende faderskabet, ikke er barnets far, udelukker ikke anvendelse af bestemmelsen. Bestemmelsen bygger på den opfattelse, at det bør overlades til parterne selv at tage stilling til, om de ønsker faderskabssagen afsluttet i mindelighed på denne måde. Sker der anerkendelse, indtræder det retlige faderskab imidlertid fuldt ud, uanset om det ligger fast, at det er en anden mand, der er barnets genetiske far.

Om statsamtets vejledningspligt i disse tilfælde henvises til *stk. 6* og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.10.

Efter *stk. 4* skal anerkendelse efter *stk. 1-3* ske skriftligt. Det er således ikke muligt at anerkende mundtligt, men det er omvendt ikke nogen betingelse, at anerkendelse efter *stk. 1* og *2* afgives under møde i statsamtet. Derimod kan anerkendelse efter *stk. 3* - under hensyn til anerkendelsens særlige karakter - kun ske i forbindelse med et møde i statsamtet. Der vil blive fastsat nærmere regler herom, jf. § 33, *stk. 1*.

Efter *stk. 5, 1. pkt.*, kan der ikke ske anerkendelse af faderskab i statsamtet (eller retten, jf. § 19), hvis en af parterne er frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6. Sådanne sager vil derfor skulle indbringes for retten, jf. § 13, nr. 5.

Personer, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, er efter bestemmelsen ikke afskåret fra på egen hånd at anerkende faderskab. Det er dog en forudsætning, at den pågældende ikke er i en situation som beskrevet i værgemålslovens 46. Statsamtterne bør her udvise tilbageholdenhed, således at anerkendelse kun modtages, hvis det utvivlsomt må anses for forsvarligt. I andre tilfælde må sagen indbringes for

retten, jf. § 13, nr. 2. Værgens samtykke kan ikke træde i stedet.

For personer, der er umyndige som følge af mindreårighed, gælder efter bestemmelsens *2. pkt.*, at værgen skal samtykke i anerkendelsen.

Efter *stk. 6* skal den pågældende inden anerkendelse efter *stk. 1-3* gøres bekendt med retsvirkningerne heraf og med, at han kan kræve sagen afgjort ved retten.

I *stk. 7* fastsættes, at faderskab ikke inden barnets fødsel kan anerkendes efter *stk. 2, nr. 2*, eller *stk. 3*. Dette giver sig selv for så vidt angår *stk. 2, nr. 2*, da bestemmelsen kun kan anvendes, hvis det ved retsgenetiske undersøgelser er fastslået, at den pågældende er barnets far.

Også med hensyn til anerkendelse af det såkaldte sociale faderskab efter *stk. 3* er det - af hensyn til den, der ønsker at anerkende - fundet rigtigst at afskære anerkendelse før barnets fødsel. Herved sikres det, at anerkendelsen så vidt muligt hviler på grundige overvejelser hos den pågældende.

Endelig bemyndiges justitsministeren i *stk. 8* til at bestemme, at en anerkendelse, der er afgivet i udlandet, skal sidestilles med en anerkendelse for statsamtet.

En faderskabssag kan herefter afsluttes ved, at den pågældende i udlandet anerkender faderskabet efter dansk ret. Dette kan ske for en dansk repræsentation i udlandet eller undtagelsesvis for en udenlandsk myndighed. Det vil være en forudsætning, at den pågældende er gjort bekendt med dansk rets regler om faderskab, og at anerkendelsen er afgivet ved personligt fremmøde for dansk repræsentation eller udenlandsk myndighed.

Det vil endvidere være en betingelse, at faderskabssagen har en vis tilknytning til Danmark.

Der vil blive udfærdiget særlige blanketter til brug ved anerkendelse efter bestemmelsen, jf. § 33, *stk. 2*.

Til kapitel 3

Faderskabssag ved retten

I forlængelse af lovforslagets kapitel 1 om konstatering og registrering af faderskab i forbindelse med barnets fødsel og kapitel 2 om faderskabssag ved statsamtet indeholder kapitel 3 nogle bestemmelser om faderskabssager ved retten.

Der fastsættes således nogle procesuelle regler (§§ 16-18), en bestemmelse om anerkendelse af faderskab ved retten (§ 19) og en bestemmelse om, hvornår der kan afsiges dom til faderskab (§ 20).